

guia pràctica de recursos humans

Els valors de l'artista com a empresari

L'autora reflexiona en aquest article sobre els valors que tenen els artistes com a empresaris. En el text se'ls qualifica com a professionals avesats al sacrifici i al treball diari, a dedicar moltes hores de feina a estudiar, i estan sotmesos a una anàlisi crítica i rigorosa

Fa ben poc vaig sentir que Espanya era al quart lloc de la Unió Europea (UE) en nivells de creació de noves empreses. Una molt bona notícia per als emprenedors en particular i tots els empresaris en general. Malgrat això, el que ja no és tan bona notícia és que quatre de cada deu empreses de nova creació desapareixen en els primers tres anys de vida.

Davant d'aquestes dades, agafa especial rellevància aquella vella frase que diu: *torneu a emprendre vint vegades la vostra obra, poliu-la sense parar i torneu-la a polir*. Crear una empresa és una mica com crear una obra d'art, com seguir una classe de ballet en què els alumnes repeteixen un cop darrere l'altre els mateixos moviments fins arribar a l'excel·lència.

És quan es presencia una d'aquestes classes de ballet, dia rere dia, setmana a setmana, quan es descobreix que l'artista que es forma es converteix en un professional eficient que, a més, respon a un perfil d'emprenedor creatiu, d'idees fresques, obert a la innovació.

Potser mai prou reconegut per la llegenda bohèmia que acompanya els artistes, en ells es reuneixen valors indispensables per ser professionals proactius: capacitat per generar idees, la recerca d'oportunitats, el treball en equip i l'elaboració de propostes audaces.

Lluny d'aquesta imatge de bohèmia, ells són professionals avesats al sacrifici i al treball diari, capaços de destinar hores de treball a estudiar

i posar en marxa plans destinats a anticipar-se a les necessitats futures, sotmesos constantment a una anàlisi crítica i rigorosa. I aquí hi ha l'exemple dels dissenyadors de moda convertits en rics empresaris o dels creadors gastronòmics elevats a la categoria d'artistes.

Amb tot, aquest perfil d'artistes ofereixen un producte físic, i més difícil és constituir l'actor o ballari com a empresari oferint un catàleg de productes que no va més enllà que el seu saber fer, el seu cos—com va dir Nietzsche, «la dansa és l'únic art on l'artista es converteix en obra d'art». No exclou això, que no representi per a un artista una gran dificultat això de convertir-se en emprenedor. L'empresa de l'art, entenent-ho com l'empresa creada per artistes i que ofereix serveis artístics, és l'empresa de serveis per antonomàsia. Alguns diran que són venedors de fum, però són els valors intangibles els que atorguen el valor a les companyies.

I aquí estan els artistes de qualsevol especialitat oferint serveis a la societat o contractats per altres companyies que volen afegir valor als seus productes, esdeveniments o entorns laborals. En tant que contractats per companyies, els artistes ofereixen

anys de preparació i habilitats professionals, i han de ser tractats igual que els professionals d'altres àmbits.

Afortunadament, durant els darrers temps, aquests estudis s'han regulat i actualment ja existeix l'equiparació entre els ensenyaments generals i els artístics. Una millora que equipara els nivells professionals dels artistes que es formen amb aquells que tradicionalment existeixen: professional de la dansa, llicenciat en música, etcètera.

Amb tot, hi ha diverses formes d'afrontar el repte de la creació d'una empresa: un artista es pot constituir com una SL unipersonal, com una cooperativa, com un autònom, etcètera. I és en aquest punt quan per exemple un actor, un ballari, un artesà, es fa autònom, quan comença el repte de l'emprenedor.

En general, les possibilitats fiscals són nombroses, però en tots els casos es crea un producte que aglutina valors intangibles força remarcables: són professionals perseverants i tècnicament molt preparats, però alhora imaginatius; segons la seva especialitat, saben treballar individualment però actuen com un engranatge quan han de posar en escena les seves representaci-

ons; han desenvolupat la capacitat de generar idees noves i creatives que els mantenen competitius en un món canviant, entre d'altres virtuts que s'han anat desenvolupant, com un saber fer professional des de que de petits, molt sovint, s'han anat formant a diari insistint una vegada darrere una altra davant d'exercicis per acabar-los perfeccionant.

Els artistes són perseverants, amb bona preparació però alhora imaginatius

Em quedo, per últim, amb el fet de crear bellesa, estètica i art, però sobretot crear, que és el que confereix a l'artista la possibilitat de jugar fins a molt adults per convertir-se en treballadors creatius.

Una darrera recomanació: quan un artista vol convertir-se en emprenedor o un empresari vol contractar un artista professional, cal que recordi una de les moltes frases que Oscar Wilde ens va deixar i que es converteixen en senya d'identitat: «Cap gran artista veu les coses com són en realitat i si ho fes, deixaria de ser artista». Aquesta pot esdevenir la clau del progrés de la cultura, la societat i les persones.

Sra. P. Sas
Directora general del Grup SAS

l'apunt

► Potser mai prou reconeguts per la llegenda bohèmia que acompanya els artistes, en ells es reuneixen valors indispensables per ser professionals proactius: capacitat per generar idees, la recerca d'oportunitats, el treball en equip i l'elaboració de propostes audaces

► Lluny d'aquesta imatge de bohèmia, ells són professionals avesats al sacrifici i al treball diari, capaços de destinar hores de treball a estudiar i posar en marxa plans destinats a anticipar-se a les necessitats futures, sotmesos constantment a una anàlisi crítica i rigorosa. I aquí hi ha l'exemple dels dissenyadors de moda convertits en rics empresaris o dels creadors gastronòmics elevats a la categoria d'artistes

► Quan un artista vol convertir-se en emprenedor o un empresari vol contractar un artista professional, cal que recordi una de les moltes frases que Oscar Wilde ens va deixar i que es converteixen en senya d'identitat: «Cap gran artista veu les coses com són en realitat i si ho fes, deixaria de ser artista»

l'assessor laboral

per **Magda Boher**

SÓN FRAUDULENTS els contractes temporals?

► El nostre ordenament jurídic permet els contractes temporals, sempre que existeixi una causa objectiva i precisa que justifiqui la temporalitat del contracte. Com ja hem dit en articles anteriors, els contractes temporals per excel·lència són tres: l'eventual per circumstàncies de la producció, el d'obra o servei determinat i el d'interinitat.

Podem considerar que els diversos contractes temporals estan plantejats fraudulentament quan:

✓ En el contracte eventual per circumstàncies, no es concreta la causa motiva-

dora de la temporalitat o la durada del contracte. Llavors s'entendrà que s'ha signat un contracte indefinit, excepte prova en contrari que acrediti la seva temporalitat.

✓ En el contracte d'obra o servei determinat no es concreta l'esmentada obra o servei objecte del contracte, ja que aquesta ha de ser clara, precisa, objectiva i diferenciar-se de l'activitat normal de l'empresa. Si no també s'entendrà realitzat en frau de llei i per tant esdevindrà indefinit.

En canvi, el Tribunal Suprem diu que no

és un requisit essencial la forma escrita d'aquests contractes, que tenen un valor merament provatori, inclosos els contractes eventuals quan són de durada superior a quatre setmanes o es concerten a temps parcial (art. 8.2 de l'estatut dels treballadors). No obstant aquest defecte de forma, serà sancionable administrativament i considerat una infracció greu. A la pràctica i per evitar possibles sancions o sorpreses, és molt recomanable celebrar-los tots per escrit especificant-ne les causes, durada i en el d'interinitat, el nom dels substituït i la causa de la substitució.

assessorlab@empren.es